Gelin, İstanbul kıyılarını temizleyelim!
21 Eylül Pazar.
DENİZTEMİZ TURMEPA

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 346

17 Eylül 2003 - Fincanın İçindekiler

- Büyüklere Masallar ... Mehmet Emin Arı
- YİNE Mİ GÜZELİM, YİNE Mİ ÇİÇEK ... Ebru Kargın
- KEDİ ... Zeynep Banur
- Café d'Istanbul...Mustafa Serdar Korucu

- KAHVE KREMALARI...Zeynep Özbatur
- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

Değişim gelişim anlamına gelmez.
(H.L.Mencken)

Editör'den : İyiki doğdun Emmo!..

Merhabalar,

Bugün gene Necefli Maşrapayı sarıp kaldırdığım yerden çıkarma vakti. Teknik bir zorunluluk nedeniyle sizleri erken terketmek zorunda kalıyorum. Ancak gitmeden evvel bugünün anlam ve önemini sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bugün 17 Eylül. Bugün Sevgili Mehmet Emin Arı'nın doğum günü. Kendisini tanımaktan büyük mutluluk duyduğum, Kahve Molası'nın temel direklerinden sevgili Emmo'ya hepinizin adına mutlu, sağlıklı, başarılarla bezeli upuzun bir ömür diliyorum. İyiki doğmuşsun Emmo...

Kahve Molası olarak ona en uygun hediyenin, yarattıklarını taçlandırmak olduğuna karar verdik ve Kütüphanemizde kendisine başköşede bir yer ayırdık. Yolu tarife gerek yok, tıklayın yeter!...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

KAHVE KREMALARI

MONTREAL'İN ARDINDAN...

27. Montreal Film Festivali'nde, 'İlk Filmler Yarışması'nda jüri davetini geçtiğimiz nisan ayında almıştım. A kategori bir festivalde jüriye davet edilmek benim için çok onur vericiydi ancak birazda ürkmüştüm. Çünkü bu gerçekten sorumluluğu yüksek bir işti. Ardından geçtiğimiz Mayıs ayında Cannes Film Festivali'nde, beni jüriye bizzat davet eden Montreal Film Festivali'nin Başkanı Serge Losique ile karşılaştığımda, benim görev yapacağım jürinin başkanının Samira Makhmalbaf olduğunu söylemişti. Heyecanımın dahada arttığını ve bundan büyük bir keyif aldığımı belirtmeliyim. Üstelik aynı gece Cannes'da Samira'nın. son filmi 'At five in the afternoon'un galasına davetiyem vardı. Cannes Film Festivali'nde ihtişamlı galaların yapıldı Festival Sarayının kırmızı merdivenlerinde Samira'yı gördüğümde çok dikkatle izlediğimi belirtmeliyim. Son derece güleryüzlü, küçücük bir kadın... Gazetecilere nazikçe poz veriyor, salona girdiğinde O'nu ayakta alkışlayan seyircilere yine sıcak bir selamlama yapıyordu. Ardında salon karardı ve filmi izledik... Çıkışta Samira'yı göremedim...

ISSN: 1303-8923

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

kahvemolasi.com
Arşivimiz
Yazarlarımız
Manilerimiz
Forum Alanı
İletişim Platformu
Sohbet Odası
E-Kart Servisi
Sizden Yorumlar
Kütüphane
Kahverengi Sayfalar
Medya
İletişim
Reklam
Gizlilik İlkeleri

Kim Bu Editor?

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

www.pcakademi.com

28.Ağustos.2003 Perşembe, Montreal'deyim... İstanbul'dan yapılan uzun yolculuk sonrası, yoğun jetlag hissetmesemde, biraz uykulu odama gelen mesajı dinliyorum. Saat 9.00'da, kahvaltıda jüri toplantısı olduğu bildiriliyor. Gerçi katalogda beraber çalışacağım kişilerin fotoğraflarını görüp özgeçmişlerini okudum ama içlerinden bir tek Samira'yı tanıyabileceğimi düşünüyorum. Bu arada kendi fotografımı(sanıyorum geçen yıllardan kalan eski bir fotograf) ben bile kendimi tanıyamadım, dolayısıyla onların beni bulması imkansız... Kahvaltıdayım, ne o fotograflardaki diğer iki kişi, ne de Samira var... Hafif bir panikten sonra kendimi Festival bürosunda buluyorum, orada jüride birlikte çalışacağım Richard Brody ile buluşuyoruz. Ardından rehberimiz Martine ile Valilikteki partiye gidiyoruz. Martine herkesin orada buluşacağını söylüyor. Parti başlıyor 5 dakika sonra Festivalin yöneticisi Sevgili Daniela Cauchard ve Samira ile birlikte bana doğru geliyorlar. Daniela bizi tanıştırıyor, işte o anda doğudan gelen iki kadın ilk göz kontağı ile sarılıp öpüşüyoruz. Ardından Richard bize katılıyor.Samira son derece olumlu, sıcak ve içten... Parti sonrası hemen ilk toplantımızı yapıyoruz. Ancak herkes hafiften bir panik yaşıyor, çünkü 8 günümüz ve 38 filmimiz var. Bu arada jürinin en önemli temel taşlarından biri olan Tom McSorley ile de tanışıyoruz. Herkes tanışalı henüz 2 saat oldu ama espri ve kahkahalar başladı.

Samira Jüri başkanımız ancak aramıızdaki en gencimiz, üstelik O, her an yanında gazetecilerle ve sorularla yaşamaya alışmış. Öncelikle rehberimize bu yoğun programın arasına ropörtaj almak istemediğini yine en nazik şekilde bildiriyor. Filmleri hep birarada izleme kararı alıyoruz.

Ardından 8 filmle dolu gün yaşıyoruz. Elbette bu birlikte yapılan etkinlik ve doğudan gelen iki kadınında dostluğunun haliyle çok yol almasına neden oluyor. İki doğulu kadın olarak, gülmeyi, sıcakkanlılığı, pozitifliği her ne olursa olsun elden bırakmamanın coğrafi bir özellik olduğunu düşünüyoruz. Oysa bizim ülkelerimizde kadınlar çilelidir, çok gözyaşı dökerler, fedakarlık hep onlardan beklenir... Sabırlıdırlar, sahicidirler, kahramandırlar. Bu sosyo-ekonomik durum yada kültürel durumun duruşuna göre şekil değiştirebilir ancak herkesin bildiği üzere değişmez bir gerçektir. Ancak bizim ülkeleerinn kadınları güçlüdür, sağlamdır, üretkendir... O kadar çok ortak nokta bulduk ve o kadar çok gözlerimizin dolduğunu ta derinlerde hissettik ki, bu duyguyu ancak ve sadece 'Kahve Molası' dostları ile paylaşabilirim. Zira bunun sadeliğin inceliğini ancak siz sevgili dostlar anlayabilirsiniz. İşte biz sokakta yürürken, film izlerken, yemek yerken bunları farkettik, konuştuk, konuştukça kendimizi iyi hissettik. Bu ülkelerin coğrafyalarının zenginliğini ve bizi nasıl zenginleştirdiğini bir kez daha farkettik.

Ancak, çok hoş çok özel 2 dost daha vardı bu ekipte, onlarda bence Amerika kıtasının en özel iki adamıydılar. Richard ve Tom... Bu tanışmanın tesadüf olmadığını düşünüyorum. Onlar'ın mesleki kariyerlerini burada hakkını vererek anlatabileceğimi zannetmiyorum, aynı Samira'nın sinema dünyasındaki yerini anlatmamın yetersiz olacağı gibi. Ancak iki doğulu kadın ve iki batılı adam, tek bir insanmışcasına paylaşmayı, ortak alan yaratmayı, aynı şeye gülüp, duygulanabilmeyi, aynı menüden 4 farklı yemek söyleyip aynı yemeği yermişçesine tat almayı becerebildik. 'En iyi Filmi'de bulduk, 'En İyi Ruhu'da yakaladık.

Evrende, aslında bir puzzle'ın parçaları kadar, tüm insanların biribirinin bir parçası olduğunu anlamak hiçte zor değilmiş... Hayatı, zorlukları nasıl algıladığımızla ilgili...

İşte bende bu deneyimden geriye sadece 'paylaşım' hatırlıyorum.

15.Eylül.2003, İstanbul'dayım... Geride sadece hoş anılar var ama oldukça uzakta artık... Değerli kılanda bu zaten... Dünyanın bir ucunda buluşan bu 4 kişi belki bir daha hiç birbirlerini görmeyecek. Elbette, herkes üretken olduğu için yollar, Berlin'de, Cannes'da bir yerlerde kesişecek ama... Sıcak bir merhaba, ya da kutlama ötesine gitmeyecek, işin hoşluğu da bu zaten...

Sinema, sana teşekkkür ederim... Bütün yaşanan sahici zorluklar ve güzellikler için, yaşattığın illüzyonlar için. Biz pelikülde illüzyonlar yaratmaya çalışırken , gerçek yaşamda bize nispet yaparcasına illüzyonların nasıl olacağını gösterdiğin için...

Zeynep Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Aklımda Gezintiler : Mehmet Emin Arı

Büyüklere Masallar

Çalışkan eşek

Kutsal Mermor dağının zirvesinde bulunan altı köşeli bilgelik taşını bulmak için yola çıkan aylak şair günlerden bir gün yolda yürürken bir çalışkan eşekle karşılaşmış.

Eşek epey uzunca bir kütüğün ucuna bağlanmış. Kütük de kütükmüş ha! Uzun ve sağlam ağaçtan yapılmış. Kütüğün diğer ucunda kocaman yuvarlak bir taş varmış. Eşek hiç bitmeyecek gibi görünen büyük bir dairenin etrafında yürürken, büyük yuvarlak taş da yeni biçilmiş buğday tanelerinin üstünde yorgun argın hareket ediyordu.

"İlkel bir değirmen" dedi aylak şair kendi kendine. Ama eşeğin duyamayacağı kadar yavaş bir sesle söyledi bunu.

"Merhaba eşek" dedi aylak şair.

Eşek durdu ve şüpheli gözlerle aylak şaire baktı. Neden sonra;

"Merhaba! Ama beni meşgul etmeyi aklından bile geçirme, yapılacak çok işim ve gidilecek çok yolum var." dedi.

"Bunu görüyorum. Ter içinde kalmışsın"

"Sen ne iş yaparsın?" diye sordu çalışkan eşek homurdanarak.

"Şairim. Ben kutsal Mermor dağının tepesinde bulunan altı köşeli bilgelik taşını bulmak için yola çıktım" dedi şair.

"Bütün şairler aylaktır" dedi eşek.

"Ah! Evet sanırım öyleyiz"

Bu keşfinden memnun olan çalışkan eşek sevinçle anırdı. Açıkçası bu ses çok kaba ve kulak tırmalayıcıydı.

"Kutsal Mermor dağı yok, doğal olarak altı köşeli bilgelik taşı da yok" dedi tekrar anırarak.

"Peki ne var?" dedi şair.

"Böyle hayaller yerine daha gerçekçi şeylerin peşinde koşmalısın"

"Ne gibi?" diye sordu şair.

"Benim gibi gerçekçi amaçların olmalı. Ben de bir yere gidiyorum."

"Ah! Buna sevindim" dedi aylak şair. "Peki siz nereye gidiyorsunuz?"

"İçinde bitiremeyeceğim kadar bol saman olan eşek cennetine. Yolum çok uzun. On yıl boyunca yürürsem amacıma erişeceğim"

"Anlıyorum" dedi şair anlayışlı bir sesle.

"Anladığına sevindim. Şimdi beni meşgul etme ve yoluma devam edeyim" dedi eşek.

"Tabi, tabi! Sizi meşgul ettiğim için özür dilerim. Kolay gelsin." dedi aylak şair.

Şair kan ter içinde çok büyük bir dairenin etrafında dönüp durmakta olan eşeğe baktı.

Aklından bir ara eşeğe aslında çok büyük bir dairenin etrafında hareket ettiğini ve düz bir yolda olmadığını söylemek geldi. Eşeğin kafasının iki yanındaki at gözlükleri bunu görmesine engel oluyordu. Aylak şair bunu görüyordu ama eşek bunu göremiyordu.

"Yok, yok" dedi kendi kendine. Feylesofun dediği gibi "her gerçek her kulağa göre değildir". Hele böyle büyük bir kulağa göre hiç değil."

Elleri cebinde yavaşça yürüyen aylak şair, neşeli bir ırmak görünce ayaklarını suya daldırdı ve keyifle gökyüzüne baktı.

Altı köşeli bilgelik taşı bekleyebilirdi. Acele etmeye hiç gerek yoktu ve gülümsedi.

Kan ter içinde görmediği büyük ve ağır taşı çeviren eşek "ah! Bu aylak şairler. Ne bir işe yararlar ne de bir yere varırlar" diyordu.

Aynaya bakan güzel kadın.

Kutsal Mermor dağındaki altı köşeli bilgelik taşını bulmak için yola çıkan aylak şair, uçsuz bucaksız yeşillikler arasında yürürken uzaktan parlayan bir şey gördü. Merak etti bu parlayan şeyi ve o yana seyretti.

Bu büyük bir aynaydı ve güneşi yansıtıyordu. Aynanın hemen önünde ufak bir sandalyeye oturmuş bir kadın vardı.

Kadın sürekli aynaya bakıyordu. Aylak şair epey bir meraklandı. Kimdi bu kadın? Neden sürekli aynaya bakıyordu?

"Merhaba" dedi aylak şair.

Aynaya bakan kadın gönülsüzce başını çevirip aylak şaire şöyle bir baktı.

Merhaba bile demeden "Kimsin sen?" dedi.

"Ben şairim. Kutsal Mermor dağının zirvesindeki altı köşeli bilgelik taşını bulmaya gidiyorum" dedi.

Kadın çok güzeldi. Güzel gözleriyle şairi şöyle bir süzdü ve tekrar aynaya döndü. Elleriyle saçlarını düzeltirken "ben de bu ülkenin en güzel kadınıyım" dedi. Sonra bir saç fırçası alıp saçını usulca taradı.

"Evet, çok güzelsiniz" dedi şair.

"Güzelim ben, çok güzelim" diye onayladı aynaya bakan kadın.

Kaşlarını parmağıyla özenle düzeltti ve sonra tekrar aynada kendine baktı.

Bir süre aylak şair aynaya bakan güzel kadına, kadın da aynaya baktı.

Şairin varlığından huzursuz olan güzel kadın, "Ayaklarımın altına serebileceğin bir servetin var mı? şair" dedi ve dudağına ufak bir rötuş yaptı.

"Maalesef yok" dedi aylak şair. "Size sadece şiir verebilirim"

"Şiir mi? Ben ne yapayım şiiri"

"Gününüzü güzelleştirir ve anlam katar" dedi aylak şair.

"İstemem! Ben yeterince güzelim"

"Peki" dedi şair umutsuzca.

Aynaya bakan güzel kadının yanından gitmeye hazırlanan şair toparlandı, tam yürürken kadın "Dur" dedi.

Şair durdu.

"Şu bahsettiğin taş, beni daha güzel yapar mı? Onunla dünyanın en güzel kadını olabilir miyim?"

"Hayır. Bilgelik taşı insanı sadece bilge yapar" dedi şair.

"Peki o taşı satsan bana değerli mücevherler alabilir misin?"

"Hayır. Bilgelik taşı satılamaz. Satmaya kalksanız da kimse almaz"

"Aman peki" dedi aynaya bakan kadın hoşnutsuzlukla. Ve önündeki kremden bir parça alıp yüzüne sürdü.

Şair bir süre daha kadına baktı ve sessizce uzaklaştı. Zaten kadın aynaya o kadar dalmıştı ki şairin gittiğini fark etmedi bile.

Şair epey bir yürüdükten sonra gökyüzüne baktı. Oldukça çirkin bir karga uzakta parlayan aynaya doğru delicesine kanat çırpıyordu.

"Herhalde çok susamış olmalı ve aynayı da su birikintisi sandı" dedi şair kendi kendine.

Elini cebine koyup karganın telaşlı uçuşunu seyretmeye koyuldu. Kutsal Mermor dağındaki altı köşeli bilgelik taşı nasıl olsa beklerdi.

Hızla dalışa geçen şaşkın, çirkin ve susuz karga olanca hızıyla aynaya çarptı.

Ayna şangırtttt diye kırıldı. Şaşkın karga yerde debelenirken korkunç bir kadın çığlığı tüm ovaya yayıldı. Uzaktaki kırlangıçlar, serçeler ve yaban atları korkuyla kaçıştılar.

Elleri cebinde sakince duran şair

"Kendini görmesi için aynanın kırılması gerekiyormuş"

diye mırıldandı.

Ağlayan bir kadının sesi git gide geride kalırken aylak şair kutsal Mermor dağındaki bilgelik taşına doğru neşeyle yürümeye devam ediyordu.

Leylalı masallar

Ay kanadı
Dudak kanadı
El kanadı

Ve sonra
Yaram kapandı.

Bir öpüşün adını koydum seninle

Ve sonra güneş açtı.

Mehmet Emin Arı
http://www.eminari.com

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Günden Kalanlar : Ebru Kargın

YİNE Mİ GÜZELİM, YİNE Mİ ÇİÇEK...

Hüznüme düştün be adam. Hüzün oldun bana, hüzünsün taptaze, acısın...
Bir kuru yaprak gibiyim, hazanın yarı açık kapısında sürünen, savrulan.
Ben de ki bir kuru daldı, senin aradığın, bu olacağını ummadığın. Benim istediğimse sende ki çikolata kokusu. Senin bile bilmediğin, çikolata tadı... Yetmedim... Yetemezdim... Yanlıştık sen bana, ben sana ve ben geberdim.

Hüznüme düştün, hüzün oldun bana, hüzünsün...
Bile bile toslamak buna denir işte... Bile bileydi. Birliyordum ta en başından. Dumanlıydı, deliydim, başkaydım. Benim bile tanımadığım bir bendim kendime... Kendime kaldım işte... Duman oldu üstüme, aklıma, düşüncelerimin med cezirlerinde. Hayat ummak mıydı, ummak ve umduğunu bulmak mıydı ? Hadi oradan be, değildi tabi, sadece bir an öyle saydım ve yine geç kaldım aymakta. Kendime yolcuyum şimdi, uzun bir yolda, pus içinde...

Hüzünsün sen hüzün, ta kendisi. Bana mirassın kendinden...
Islandı satırlar, işte buraya da sızdın. Konuşamıyorum bari bırak ta yazayım bir nefes adına. Bırakmadın değil mi hüzün, bırakmadın ? Dilsiz ettin, yetmedi kelimelerimi aldın benden. Geberik, yolcu ve dilsizim şimdi. Olmadı mı gene, kesmedi mi seni ? Yetmez mi ?..

Hüzünsün işte hüzün, hem de en koyusundan, kapkara hüzünsün bana...
Boğulursun sen girme bu odaya. Deli bir duman bu, paklamaz seni... Şiddet mi bu ? Sen öyle san, senin tanıdığın şiddet, benim kini örtmez... Sende ki de beni sevmez. Sezen dedi ya hani, yine mi güzeliz, yine mi çiçek... İşte yine güzeliz, çiçeğiz, böcek...
Geberik, kendime yolcu, dilsizim. Duman içinde pusum, düşüme ait bahçemde, güzel ve çiçek olmuşum...

Hüzünsün hep, nakış gibi ince ince işlediğin içime...
Hayatsın işte, içinde bulunduğum küçük an, yüzüme yüzüme soluyan. Bu kadar küçük anda bu uzun soluk ta niye ? Öyle buyurdu zaman, öyle istedi küçük an... İyi halt mı etti ?..
Şimdi ben neyim biliyor musun ; dilsizliğime deli bir çığlığım, duyamadığım...
Geberiğim... Yolcuyum... Dilsiz deli bir çığlığım... Güzelim ve çiçeğim... Duman içinde pusum kendi düşüme ait bahçemde, kanaviçe hüzünsün bana.

Hüzünsün sen !...
Gülüyorum tabi... Gülerim... Sana değil, sadece bana gülüyorum. Gözlerim yarı açık, az görmek istiyorum. Dilsizim, kelimeler yok, cümleler yok, yazı yok. Düşümün bahçesinde uzun solukları alıyorum yüzüme yüzüme. Gülüyorum, gülüyorum, gülüyorum...
En çok şimdi gülüyorum...

Hüzün adam...

Yalnızlık mı dedin ? Hayır, çok kalabalık burası... Herkes bu odada... Kanaviçe hüzün, yolculuk, dilsizlik... Duman içinde yine güzelim, yine çiçeğim, pus ve düşüme ait bahçemde... İsterdim biraz yalnız kalmayı ama, olmuyor işte. Herkes gelmiş bu gece...

Acı mı ? Acı dediğin nedir ki, kabuk bağlamış yarayı kanırtmaktan başka. Kabuk düşer ve kanar, aynı yara, aynı yarde ve yine kabuk olur.

Göz yaşı mı ? Az önce bitti, taze bitti senin anlayacağın dille. İlk satırlar hala biraz ıslak ama, o kadar işte. Sana ait değil hiçbiri, senin için hiç değil... Bana ait hepsi, kendim için ama, senden miras...

Yolcu mu ? Yolcuyum kendime, kendi içimde... Nereye gittiğimi bilmediğim, nereye varacağımı bildiğim yolumda, yolcuyum...

Dilsizim, sessiz çığlıklarıma... Paslanmış saat kadranlarının eskimiş zamanı içinde, çığlığım.
Tik tak.. Tik tak... Tik tak...
Uçurum gibi, düşmek gibi, ölmek gibi...

Sus artık sus !..

Hüznüme düştün, hüznüm oldun be adam...

Sus artık sus !..

Yine mi güzelim, yine mi çiçek...
Yine güzelim, yine çiçek...

Sus artık sus !.. Sus...
Sus.....

Ebru Kargın
ekargin@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Zeynep Banur

KEDİ

Zaman olsun: Karanlık ve ıssız bir günün sonu.
Yer olsun: Karanlık ve ıssız bir sokağın başı.
Kim: Sen, bir de ben.

Işık.
Karanlığın sessizliğinde, etrafta sadece anlamsız tıkırtılar duyulurken, gördün mü?! Bir şey hareket ediyor! Tuhaf... Ya da tuhaf değil mi sence? İşte, yaklaşıyor. Yo hayır, şimdi de diğer tarafa gidiyor. Ne olabilir ki bu! Bur'dan bir şey anlaşılmıyor! Bir dakika bekle beni sessiz sessiz. Ben o tarafa doğru gidip ne olduğunu anlamaya çalışacağım. Meraktan çıldırırım yoksa sabaha kadar ne olduğunu düşünmekten. Bir dakika bekle dedim sana! Fark etmiyor musun? Ayakkabıların çok fazla ses yapıyor. Kaçmasına sebep olacaksın! Şşş... Aman tanrım, gerçekten mi? Bu muydu yani? Hey, buna inanamayacaksın. Bu kedi. Bu bi' kediymiş!! Bak, bak şuna. Sanırım kaçma hevesinden de vazgeçti. Hatta o da bizi seyrediyor. Tanrım, kediymiş! Tipi nasıl da tuhaf, di mi? O bir kediymiş!

*

21 Aralık. Nasıl da bir 21 Aralık. Buna benzer hatırladığım başka bir 21 Aralık yok diğer 23 tanesi arasında. Yani 23 tane 21 Aralık'tan bir tanesi bile mi benzemez buna? Şimdi içinizden diyorsunuz, "23 tane 21 Aralık'ın hepsini nasıl hatırlıyor olabilirsin?" Hatırlıyorum, gerçekten. Yani hatırlamaz olur muyum, eğer herhangi bir tanesi buna benzeseydi. Hadi 21 Aralık hatırlamıyorum bunun gibi, peki 6 Ocak için ne diyeceksiniz? 6 Ocak da mı hatırlanmaz? Kazara tüm 21 Aralık'ları unuttuğumu varsaysak bile, 6 Ocak'ları da mı unutmuşumdur sizce? Tabi ki hayır! Hayır diyorum! Buna benzer herhangi bir 6 Ocak olsaydı çıkarır mıydım aklımdan hayatımın sonuna kadar bir daha? Ama inanın, siz de çıkarmazdınız. Çıkaramazdınız ki... Bu insanın hayatında çok sık karşılaşabileceği bir durum değil. Belki her insan bu kadar şanslı bile değil. Ben miyim? Kimse değil de, ben miyim şanslı? Hmm, bunu söylememi hoş karşılamayacaksınız, ama evet. Evet, gerçekten de benim şanslı. Şanslıyım ben. Ve üzgünüm bunu söylerken saklamaya çalıştığım tebessümüm için. Ama biliyorum ki benim yerimde siz olsanız, siz de çok vicdan azabı çekmezdiniz gülümseyişleriniz yüzünden. "Bu 21 Aralık'lar ve 6 Ocak'lar insanı işte böyle hissettiriyor" der ve devam ederdiniz şansınızdan doğduğuna inandığınız küstahlığınıza. Hem... hem ne zararı olabilir ki bir süre için küstah olsam? Ya da küstah demesek de, sadece mutlu olsam? Kimin için sakıncası olabilir? Hey, sizin için olur muydu? Ama, aslında, olsa bile bir sakıncası, elimden bir şey geleceğini sanmıyorum. Daha şimdi dedim ya, kendime engel olamıyorum. Sanırım bu tarihler karıştırdı kafamı ya da bu tarihler içinde yaşadığım günler ya da bu günlerin içinde yaşadığım anlar ya da bu anları paylaştığım kişi. Kafamı karıştırmak mı?!! Ama o kadar berrak ki her şey. İçim, dışım, düşündüklerim, hissettiklerim. O kadar berrak ki... O kadar berrak ki bakışları, o kadar berrak ki sesindeki tatlılık. Ve o kadar berrak ki gözlerinin ışıltısı, dokunuşunun sıcaklığı. Ama, ben, ben ne diyordum? Diyordum işte: Kafam karışık değil bir parça bile!

Tamam, tamam anlıyorum tuhaf bakışlarınızın sebebini. Nedir bütün bu deli saçması diyorsunuz içinizden. Bir şey anlaşılmıyormuş gibi sanki söylediklerimden. Ne yani? Gerçekten de mi anlaşılmıyor? Şimdi siz bana gerçekten neler olup bittiğini anlamadığınızı mı söylemeye çalışıyorsunuz? Yoksa tek derdiniz benim ağzımdan duymak mı? Bu bile daha mantıklı olurdu, inanın bana. Yani, nasıl görmezsiniz ki? Her şey o kadar bariz ki. Değil mi? Peki peki. Anlatıyorum işte. Yine de inandığımı düşünmeyin anlayışsızlığınızın masumiyetine. Anlatıyor olmamın tek sebebi bunun gerçekten güzel bir şey olması. Ve ben bile sizin böyle güzel bir şeyden haberdar olmamanız riskini göze alamam. Bu ağır sorumluluğun altında kalamam. Hem... Hey sen, dikkat et ne dediğine. Sadece sizin için anlatıyorum. Kimseye anlatamasam ve sadece benim içimde kalsa sorun olacağını mı düşünüyorsun benim için? Asla! Asla! Hatta, inanır mısın, keşke hep benim içimde kalsa. Bir yere gidemese. Keşke hep sarılabilsem boynuna da kıpırdayamasa. Keşke sarılsam, şimdi yanımda olsa da... Ama bir dakika. Yine aklımın dağılmasına sebep oluyorsunuz. Söyleyin. Anlatmamı istiyor musunuz, istemiyor musunuz?

*

Her şey öyle "oldu bitti"ye geldi ki ben bile anlayamadım nasıl olduğunu. Durup düşündüğüm zaman iyice saçmalaşıyor başı, sonu, hangi sonu? Bir an birisi "bul onu" dedi ve ben buldum. Bir an konuşmam gerektiğini anladım ve konuştum. Sonra onunla karşılaşmam gerekti ve gördüm. Sonra duymam, dinlemem, dokunmam gerekti, aniden hareketsizleştim. Aman tanrım!! Neler oluyor/du? Bu akışkan bir şey gibi. Tüm gözeneklerimden ve nefes alabildiğim her noktadan içime akan, süzülen. İçimde de akan. Tıpkı kanımın içimde yolunu bulabilmesi gibi kıpırdayabilen, ama damarlarımın dışına da sızan. Kanımdan daha koyu... Akarken, içimde kıpırdarken gıdıklayıcı hareketini hissedebileceğim kadar koyu. Sanki şimdi içimden çıksa, çıkarılsa, kayıp gitmek zorunda kalsa, ruhumu da beraberinde alıp götürecekmiş gibi. Gerçekten, söylesenize, ruhum bu koyu sıvıya yapışmış olabilir mi? Artık ruhumu onun kıvamından, karmaşasından ayırmam imkânsız olabilir mi? Nasıl peki? Gerçekten hiç yolu yok mu? O zaman hep içimde kalması gerekecek, değil mi? Peki onu hep içimde kalmaya kim ikna edecek? İkna kabiliyeti bu kadar güçlü biri var mı aranızda? Yoksa, der misiniz belki çıkmaya, ayrılmaya, içimden kopup kaymaya hiç niyeti olmayabilir mi? Bir dakika! Neler söylüyorum ben? Sen ya da sen, anlayabildin mi hiçbir şey söylediklerimden? Hmm... Sence gerçekten de öyle mi?

*

Dünyam. Hayır, benimki. Yani sizin de yaşadığınız gezegenden bahsetmiyorum. Bana özel olan, benim dünyam. İçinde bissürü şey dönüyor. Kendisi döndüğü gibi, içindekiler de uçuşuyor. Tabi ki sadece şu anda değil, tabi ki ondan önce de dönüyordu. Kendi başına dönüyordu. İçindekilerle beni or'dan oraya savurup dönüyordu. Peki şimdi? Tek başıma savrulmuyorum. Bu mu değişen?

*

Bir evim olabilse, bahçesinde tarçın ağacı yaşatabileceğim.

*

Bu bir hikâye. Bir hikâye olsun:
Belirsiz bir zamanda, belirsiz bir yerde biri yaşar. Bana ait biri. Hakkında her şey bilinmesi benim sorumluluğumda olan biri. Ve o yaşar belirsiz bir yerde, belirsiz bir zamanda.

Adı zaten yeterince taşımasaydı benliğini içinde, onu "huzur" diye çağırırdım ve biliyorum ki cevap verirdi çağrıma, huzurum olduğunu bilip. Ama zaten şimdi de bilmiyor mu huzurum olduğunu, benim kelimeleri kullanmama gerek kalmadan? Zaten bilmiyor mu, ihtiyaç duyduğumda ya da boğazıma düğümlendiğinde ya da sadece bedenimden fışkırdığında kendi adını? Onur...

Ne yazık. Ne yazık ki her şeyiyle tanımıyorum onu. Ne yazık ki daha onunla ilgili tamamlamam gereken bir yığın bilgi eksiğim var resmimi mükemmelleştirmek için. Ne yazık ki tüm detaylarını bilmiyorum hayatının, dünyasının, onun. Ama ne mutlu bana... Her an yeni bir tanesini ekleyebilme şansım var. Sonunda "hey, ben onu tanıyorum" diyebilme şansım var. "Evet, onu tanıyorum."

Evet, onu tanıyorum. İşte, resimdeki şu detay onun kulak kıvrımının 1.8. cm'i. Ve işte bu, onun bir dakikadaki 36. kalp atışı. Ve tam şu anda, bakın, rüya görüyor olmalı. Şimdiyse sanırım acıktı ya da kafasına bir şey takıldı. Sonunda "hey, ben onu tanıyorum" diyebilme şansım var!

Zeynep Banur
zeynepbanur@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Café d'Istanbul par Mustafa Serdar Korucu

Merhaba,

Bugün sizlerle ilk olarak DMC'nin dünya müzik piyasasına sunduğu oryantal ezgiler taşıyan "Laila Orinet"i, ardından bir çizgi roman kahramanı olan yeşil devin Hollywood versiyonu "The Hulk"ı ve son olarak da Ergin Yıldızlıoğlu'nun kaleme aldığı Amerika'nın hegemon gücü ve imparatorlaşması üzerine bir kitap olan "Hegemonyadan İmparatorluğa"yı paylaşacağım.

Keyifle dinlemenizi, izlemenizi ve okumanızı dilerim.

LAILA ORIENT :

Akmerkez gibi Türkiye'nin Batı'ya açılma özlemini yansıtan ancak elit bir kitleyi içine alması nedeniyle ilk açıldığı zamanlar kıyasıya eleştirilen Laila, sadece bir eğlence yeri olarak değil bir yaşam şekli olarak markalaşmayı başarmış bir mekandır. Laila, içerideki atmosferi dışarıda da yaşamak isteyenler için hatırladığım kadarıyla önceleri de bir albüm çıkartmış ancak bu albüm, batı soundu ağırlıklı olarak James Brown, Faithless, Chocolate Puma gibi isimlerle Türkiye'den birkaç hitin remixini buluşturmaktan öteye gidememişti. "Laila Orient" albümü ise dünyada esen oryantal havadan nasibini alarak Ercan Saatçi prodüktörlüğünde sekiz ülkede birden piyasaya çıktı. Mirkelam'ın son albümünün çıkış parçası olan "Unutulmaz"ın Fransızca sözlerle ilk kez dinleyicisiyle buluştuğu "Inoubliable"i, Arap dünyasının sevilen ismi Elissa'nın "Ayshalak" albümünden "Baada"yı, Türk halkının ilk olarak Peugeot reklamıyla tanıdığı Husan'ın kendisiyle aynı ismi taşıyan şarkısı "Husan"ı ve önceleri Levent Yüksel'den dinlediğimiz Paca de Lucia bestesi olan "Tuana"nın enstürmental verisyonu "Palenque"i dinleyebileceğimiz bu albümde Musa Göçmen'den "Sufi" ile "The End" de haklı yerini alıyor. "Laila Orient"in, dünyaca ünlü Buddha Bar, Nirvana ve Sofitel'den tek farkı 17 şarkıdan 8'inin bu albüm için yapılmış olması.

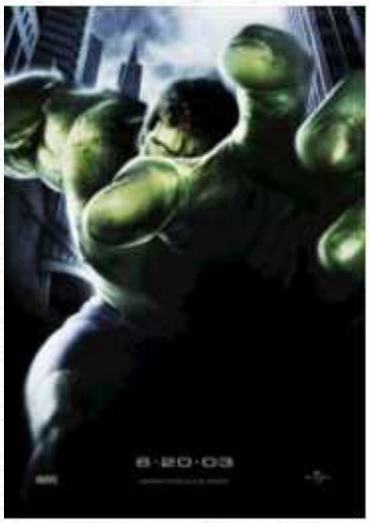

HULK (THE HULK) :

İnsan doğasındaki en güçlü duygulardan biridir öfke. Herkesin çok sinirlendiği ve bazen hayvani duygularını istemsiz bir şekilde dışarıya vurduğu dönemler ve olaylar olmuştur. Bu hayvani duygunun gücünden yararlanarak oluşturulan konusuyla tarihi 1960'lara kadar uzanan süper kahraman Hulk da Hollywood'un son dönemlerde Blade, X-Man, Daredevil ve Örümcek Adam gibi çizgi romanların filmleştirilme kervanına katılıyor.

Bruce Banner, bir laboratuarda çalışan kendi halinde biridir. Ancak bu genç adamın hayatında bazı sırlar gizlidir. Bruce henüz küçük bir çocukken annesinin babası tarafından öldürülüşüne tanık olmuştur. Genetik mühendisi olan babası geliştirdiği bazı formülleri küçük oğlunun üzerinde denemekten çekinmemiş ancak deneylerinin engellenmesi sonucu laboratuarını havaya uçurmuştur. Hayatta yalnız kalan küçük çocuk, bir aileye evlatlık olarak verilmiştir. Ancak o da büyüyünce babası gibi genetikle ilgilenen bir bilim adamı olur. Çalıştığı laboratuarda öfke denetimi üzerine deneyler yapmaktadır. Bir anlık dikkatsizliği onu gama ışınlarına maruz bırakır. Babasının üzerinde yaptığı deneylerin sonucunu uğradığı gama ışınları sayesinde görecektir. Artık her sinirlendiğinde 5 metre boyunda önüne gelen herşeyi yıkabilecek güce sahip yeşil bir deve, Hulk'a dönüşür.

1931 tarihli "Frankenstein" ile "Dr. Jeckyll ve Mr. Hyde"dan etkilenerek yaratılmış olan Hulk, Marvel Comics'in yıllar boyunca milyonlarca hayran kitlesi olan bir çizgi roman karakteri olarak kaldı. Ancak Hollywood'un bu son furyası sayesinde Hulk'ı da beyazperdede görme şansı buluyoruz. Bruce Banner rolünde "Kara Şahin Düştü"den tanıdığımız Eric Bana'ya babası rolünde usta oyuncu Nick Nolte eşlik ediyor. "Kaplan ve Ejderha"dan yönetmenliğini bildiğimiz Uzakdoğu kökenli Ang Lee'nin imzasını taşıyan "Hulk", çarpıcı görsel efektleri ve alışkanlık yaratan senaryosu ile dikkatleri üzerine çeken bir film.

HEGEMONYADAN İMPARATORLUĞA / ERGİN YILDIZOĞLU :

Günümüzde küreselleşme, hiç olmadığı kadar hızla yayılmaya başladı. Ulaşım ve bilişim alanlarında büyük gelişmeler katedilerek dünya bir köye dönüşmeye başladı. Dünyadaki değerler de bu değişimden nasibini aldı. Bütün kültürler büyük bir etkileşim dönemine girdiler. Sadece bu gelişmeler yetmiyormuş gibi dünyada sınırlar da tekrar çizilmeye, bazı yerlerde ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Bu da bize geçen yüzyıllardaki gibi bir kaos ortamını getirmeye başlıyor. Çünkü bilindiği gibi 19. yüzyıldan itibaren yıkılmaya başlayan imparatorluklardan I. Dünya Savaşı sonunda iz bile kalmamış ancak sonraları patlak veren II. Dünya Savaşı'nda Kıta Avrupa'sını Nazi işgalinden kurtaran Amerika hegemonik bir güce kavuşarak yeni bir imparatorluğun sinyallerini vermişti. Fakat dünya o yıllarda böylesine tek kutuplu değildi. Amerika'nın karşısında SSCB gibi bir dev bulunuyordu. 1990'lardan sonra bu sorun da çözüldükten sonra artık imparatorluk dönemi başlayabildi. Günümüzde ekonomik gücünü kaybetmeye başlayan Amerika, artık şiddete dayalı bir politika uygulamaya başladı. 19. yüzyıldaki imparatorluklardan beri görülmeyen bir şekilde işgale ve sömürgeciliğe yöneldi. Amerika dünyanın stratejik noktalarında askeri üsler ve merkezler kurarak dünya hakimiyetini sağlamlaştırmaya çabalıyor. Bir yandan BM gibi uluslarüstü bir işleve sahip olan kurumları işlevsizleştirerek kendini onun yerine koymaya çalışıyor diğer yandan da AB gibi kendine gelecekte rakip olabilecek birliklere karşı bir tutum takınıyor. Bu sayede kendinin hakim olacağı yeni bir dünya düzeni hazırlıyor. Ergin Yıldızoğlu'nun kaleminden çıkmış olan "Hegemonya'dan İmparatorluğa" ABD'nin genişlemesini ve kurmaya çalıştığı yeni dünya düzeni hakkında çok önemli bilgiler veren kaçırılmaması gereken bir eser.

serdar@kahveciyiz.biz

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_163.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yukarı

Dost Meclisi

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.667** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

AHİ MAVİSİ

Tahta kapılara çakılmış
Ahi mavisi çiviler
Içeriyi dışarıya bağlayan
Küçük sevinçler.
Ahi mavisi düşüyor geceye
Gece karanlık değil
Kapılar kapalı sadece.
Elinde kırmızı bir ipek kuşak
Geceyi bağlıyorsun gündüze.
Yüzünde bir ışıltı
Geleceğin sonsuz efendisi
Sonsuzluk anın kardeşi
Ama sen zamanın pembe kızkardeşi.
Taşan sevinç
Doğuran yağmur
Seven öpüş.
Sen.
Beni bana bağlayan
Ahi mavisi yaşam

Mehmet Emin Arı

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Yemin billah burası Türkiye değil!...

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.ptt.gov.tr/tr/postakodu/index.html
Yoksa siz hala posta kodunu öğrenemiyenlerdenmisiniz. ...Ülkemizde uygulamaya konulan posta kodu 5 rakamdan oluşmaktadır. Akılda kalmasını sağlamak bakımından ilk iki rakam, il trafik kodunu, son üç rakam ise o il sınırları içindeki dağıtım grubu yada birimini göstermektedir...

http://www.taners.8m.com/
Org çalanlar veya öğrenme aşamasında olanlar için amatör olsa bile profesyonel fikirler içeren faydalı bir web sayfası. Ayrıca müzik ve müzik aletleriyle ilgilenenler için de faydalı bilgiler mevcut.

http://www.fatihcolor.com/oykuler/oykuhayal.htm
...Dilek bi gün okuldan çıkmış, durakta minibüs bekliyomuş. Yalnız korkunç da yağmur yağıyomuş bu arada. Kızın önüne bi araba yanaşmış. İyi giyimli, temiz yüzlü bi genç, "Yanlış anlamayın n'olur. Ben de yakın zamana kadar öğrenciydim. Islanmayın, gelin ben sizi uygun bi yere kadar bırakayım" demiş. Dilek kız, başta biraz tereddüt etmiş ama...

http://www.showtvnet.com/diyalog/chatline.html
Bu da chat olayının tivi boyutu diyebileceğiniz bişi. ...SHOW TV'yi kullanarak sohbet etmeyi arzu ederseniz televizyonunuzun teletext ekranı üzerinden de bu isteğinizi gerçekleştirebilirsiniz. Bunun için öncelikle ShowTV kanalında iken uzaktan kumandanızın teletext tuşuna basın ve 101 nolu TİVİ CHAT sayfasına gidin. Arkadaş, Sevgi, Muhabbet ve Taraftar konulu sohbet odalarımız Turkcell ve Hazır Kart hatlı tüm cep telefonu kullanıcılarına açıktır...

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

GGSearch v3.7 [1.0M] W98/2k/XP FREE
http://www.mywebattack.com/gnomeapp.php?id=104113
Oldukça yetkin bir arama eklentisi. Eski Goggle Search'ün bir devamı. Herkese önerilir.

Yukarı

ISSN: 1303-8923

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri